

VONULÓ FELHŐK

Domb tövén, hol nyul szalad
s lyukat ás a róka:
nyári fényben, napsütésben
felhőt les Katóka.

Zöld füszál az ajka közt,
tenyerén az álla —
A vándorló felhő-népet
álmosan csodálja.

Elöl úszik Mog király,
kétágú az orra,
feje fölött koronája,
mint a habos torta.

Száz ruháját, ékszerét
odaadná szépen,
csak egy hétig futkoshatna
lenn a nyári réten.

Fut mögötte a bolond
szélesen nevetve —
nagy pupjából szürke kigyó
nyúlik az egekbe.

Törött kordén utazik
egy kopasztott kánya
s haját tépve Buzalelke,
a király leánya.

És utánuk cifra ház
gördül sok keréken,
benn a cirkusz hercegnője
öltözködik éppen.

WEÖRES SÁNDOR

A „RONGYSZŐNYEG“ CIKLUSBÓL

I.

Bibic-csibe alszik
nedves sás között.
Bibic-csibe, halljad:
űz engem az éj!
Nincsen menedékem,
fészke, mint neked.
Bibic-csibe, halljad:
űz engem az éj!

II.

Túl, túl, messze túl,
mi van a hegyen messze túl?
Hej, a hegyen messze túl
lófej-széles ibolya virúl.

Túl, túl, messze túl,
mi van az ibolyán messze túl?
Hej, az ibolyán messze túl
Jancsi mosogat, Kati az úr.

III.

Potyka, harcsa,
főzi Marcsa,
segít neki Akadék Adorján.

A Nap nézi,
gőzét érzi,
mintha szúnyog csipkedné az orrán.

IV.

Ha nap süt a rétre,
a rét közepére
gyerünk, gyerekek, csapatostól.
Hozzuk ki a labdát,
rakjunk güzü-csapdát,
csattogjon a csillagos ostor.

És este a réten,
a rét közepében
tündér-aranyakra találjunk.
S ha eljön az éjjel,
az északi széllel
oda járjon vissza az álmunk.

V.

Kedvesemet nem találom,
kővé vált a réten,
feje felett sárga felhő,
hangszer a kezében.